

EMAIL: AROD@ARODPOLICIES.ORG

WWW.ARODPOLICIES.ORG

Kontroll- og Konstitusjonskomiteen

September 7, 2018

Klage på Helseminister Bent Høie, samt medlemmene av Helse- og Omsorgskomiteen for forbigåelse av konstitusjonelle hensyn.

Vi vil med dette klage på Helseministeren for i en årrekke å ha motarbeidet en prinsipiell avklaring av norske rusbrukeres rettighetsbilde, samt Helse- og Omsorgskomiteens medlemmer for deres behandling av informasjonen som ble overlevert under, og i forbindelse med, høringsrundene rundt representantforslaget til Emilie Enger Mehl, Kjersti Toppe og Geir Adelsten Iversen om en offentlig utgreiing (NOU) av norsk ruspolitikk (Dokument 8:99 S).

Anklagene mot Høie er videre avklart i vedleggene og går klart nok frem. Når det gjelder Helse- og Omsorgskomiteens delaktighet fikk dens medlemmer ansvaret for å få en ny ruspolitikk på beina, en som i større grad ivaretok helsebildet til de tyngste brukerne. De ville derfor lempe på de mest åpenbare hindrene for deres velferd, og foreslo slikt som sprøyterom, osv.

Høringsrunden derimot var et tegn i tiden på at det norske folk forventer mer enn en ad-hoc løsning, en som ser bort fra prinsipielle spørsmål, og flertallet var sterkt kritiske til de foreslåtte ruspolitiske parameterne. Organisasjonene som deltok påpekte, blant annet, at grunnlovsmessige prinsipper ble reversert den gangen vår ruspolitikk kom i stand; at moralsk panikk har fått råde; at fornuftsbaserte og menneskerettslige analyser av situasjonsbildet har uteblitt; og at en mer grunnleggende revidering enn den representantforslagene la opp til var påkrevd.

Vi var blant disse organisasjonene, og selv Norsk Narkotikapolitiforening argumenterte for at uvitenhet/forutinntatthet alt for lenge hadde fått råde. Høringsrunden—som finnes på nett—levner således ingen tvil om at konstitusjonelle hensyn ble gjort gjeldende: hensyn som komiteens medlemmer hadde et særskilt ansvar for å ivareta, og at komiteens jobb da var å sørge for opprettelsen av en upartisk, uavhengig, og kompetent kommisjon—en hvor problemstillinger av Grunnlovs vekt kunne behandles.

Dette var det eneste tilrådelige etter at interesseorganisasjoner og fagfolk hadde sagt sitt.

Flere organisasjoner gikk i derfor ettertid sammen for å minne Helse- og Omsorgskomiteen om det konstitusjonelle ansvaret forbundet med problemstillingen. (Se vedlegg) Medlemmene fikk alle overlevert et forenklet oversiktsbilde som klargjorde i hvilken grad grunnlovs- og menneskerettsprinsipper som selvbestemmelsesrett, likhet, forholdsmessighet,

samt frihetspresumpsjonen ugyldiggjorde forbudslinjen. De mottok også et mer detaljert informasjonsbilde å se nærmere på, og det ble gjort klart at de hadde et personlig ansvar for å se forbi de begrensninger som den moralske panikken definerte og videre til rettighetsbildet til brukerne generelt—ikke bare rusmisbrukere spesielt.

Allikevel viser den videre behandlingen at komiteens medlemmer sviktet dette konstitusjonelle ansvaret, idet samtlige der unngikk den delen av problemstillingen som berørte brukernes rettighetsbilde. I stedet tok komiteen for gitt at politikerne har sitt på det tørre når de nå fortsetter å kriminalisere flere hundre tusen nordmenn kun fordi de velger seg et annet rusmiddel enn det staten har ordinert og de eneste referansene vi finner til høringene er fra de mest ekstreme forbudstilhengerne som var representert. Det store flertallet av brukerorganisasjoner og deres bekymringer er på ingen måte omtalt eller ivaretatt, og påstandene om menneskerettsbrudd er i forbigått i pinlig stillhet.

Denne tausheten gjør ikke bare at flere hundre nordmenn unødig vil dø; den gjør også at hundre tusener andre vil bli statlig forfulgt på høyst tvilsomt grunnlag, mens våre politikere bruker nye år på å dyrke selvbekreftende psykosebilder løsrevet fra mer grunnleggende konstitusjonelle hensyn og analyser, og vi ber derfor Kontroll- og Konstitusjonskomiteen om å gripe inn.

Ennå kan liv reddes, fengselsår spares, og respekten for menneskerettigheter få sin rettmessige plass. Ennå kan den norske stat gjøre en innsats for å reise seg fra det post-konstitusjonelle regimet som seriekoblede ansvarsfraskrivelse blant ledende tjenestemenn har påført oss, og parallelt med dette har vi også kontaktet Runar Torgersen, lederen for Rusreformutvalget. Sammen med andre organisasjoner har vi minnet han om dette større bildet, men det er i dag et åpent spørsmål om utvalget vil fortsette tildekkingen eller vektlegge den delen av mandatet som fokuserer på forholdet mellom den foreslåtte lovgivningen og menneskerettighetene.

Om det siste skjer, vil mye kunne bøtes på, men vi ser liten grunn til optimisme. Så langt har vi ikke sett annet fra den politiske ledelse enn en lang rekke skadekontrolltiltak som alle motkjemper prinsipiell forankring; vår Helseminister har gått i bresjen for dette, og Helse- og Omsorgskomiteens videre behandling dokumenterer hvordan våre politikere har en ubevisst tilbøyelighet til å omfavne tyranniets premisser.

Vi ber derfor Kontroll- og Konstitusjonskomiteen om å sette en stopper for den slags. Vi ber dere om å sette Grunnlovens prinsipper først, og for å gi dere det beste mulige utgangspunkt overrekker vi boken *Human Rising: The Prohibitionist Psychosis and its Constitutional Implications*. Denne vil gi dere det oversiktsbildet skal til for å forstå hvorfor forbudslinjen utgjør en trussel mot vår samfunnsorden og hvorfor det er viktig at Kontroll- og konstitusjonskomiteen holder Helseministeren, samt Helsekomiteens medlemmer, konstitusjonelt ansvarlige for sitt svik mot det norske folk. Å nekte en minoritet muligheten til å få avklart sitt rettighetsbilde er en meget alvorlig sak, spesielt når konsekvensbildet forbundet med det er så godt dokumentert, og om ikke den norske stats forklaringsproblem skal forverres ytterligere, er det viktig at dere legger lista der Grunnloven betinger.

Til nå har forbudspsykosens disipler vilkårlig kunne definere Norges folkerettslige forpliktelser. Dog, internasjonale ruspolitiske vinder er et varsel om hvor det bærer, og det kommer i denne sammenheng stadig flere dommer som bekrefter hypotesen om rettighetsbrudd. Dette gjør vi i Norge klokt i å merke oss om vi vil fremstå som et foregangsland for menneskerettigheter.

Vi minner også om at moralsk panikk allerede er en kjent problemstilling forbundet med utviklingen av ruspolitikk; dette innebærer ikke bare at det er en viss avstand mellom folks oppfattelse av virkeligheten og sannheten, men at det kommer en tid hvor det norske folk ikke lenger lar seg blende av illusjoner. Folkets dom over vår justisminister da han på tv programmet "Folkeopplysningen" endte opp med å klynge seg til en svensk medisinstudents skriblerier i sitt forsvar av cannabis lovgivningen ble da også sett som en meget flau affære, og dere vil gjøre våre politikere en stor tjeneste ved å gi dem mer holdbare parametere å rette seg etter.

Vi foreslår derfor at dere begynner med første prinsipper og tar det derfra. Bare dette kan sørge for større skade på den norske stats anseelsesbilde, og når det gjelder det videre arbeidet vil vår organisasjon bistå med hva vi kan.

Vi ser således frem til å høre fra komiteen så snart dere har fått en oversikt over situasjonsbildet.

Med vennlig hilsen

A handwritten signature in black ink that reads 'Roar Mikalsen'. The signature is fluid and cursive, with the first name 'Roar' and last name 'Mikalsen' clearly distinguishable.

Roar Mikalsen,
Leder for AROD
Alliansen for en Rettighetsorientert Ruspolitikk

Vedleggs liste:

- 1: AROD høringsnotat til Helse- og Omsorgskomiteen
- 2: AROD til Toppe (alle medlemmer av komiteen fikk et tilsvarende brev)
- 3: Felles brev til Helse- og Omsorgskomiteen etter høringene
- 4: Felles brev til Rusreformutvalget
- 5: AROD til Helseminister 2015
- 6: AROD til Helseminister 2016
- 7: AROD til Helseminister 2017
- 8: AROD til Helseminister, Konstitusjonell ansvarliggjøring 2018
- 9: Human Rising: The Prohibitionist psychosis and its Constitutional Implications
- 10: To End a War: A Short History of Human Rights, the Rule of Law, and How Drug Prohibition Violates the Bill of Rights

- 11: Constitutional Challenges to the Drug Laws: A Case Study